

DEN NORSKE KIRKE
Oddernes menighet

Spir

MENIGHETSBLAD FOR
ODDERNES OG JUSTVIK

1/2017

Tro i nye generasjoner

*Hva skal til for å få folk til å tro
- eller fortsette å tro når man ikke er barn lenger?*

**SOKNEPRESTENS
ANNERLEDESÅR**

**Reformasjons-
jubileum**

**EGNERDAG I
ODDERNES**

Jesus og barna

En gang disiplene kranglet om å være størst, tok Jesus et lite barn og stilte det midt iblant dem, la armene om det og sa til dem: «Den som tar imot dette barnet i mitt navn, tar imot meg. Og den som tar imot meg, tar imot han som har sendt meg. For den som er den minste av dere alle, han er stor.» (Luk. 9,48.)

De bar små barn til Jesus for at han skulle røre ved dem, men disiplene viste dem bort. Da Jesus så det, ble han harm og sa til dem: «La de små barna komme til meg, og hindre dem ikke! For Guds rike tilhører slike som dem. Sannelig, jeg sier dere: Den som ikke tar imot Guds rike slik som et lite barn, skal ikke komme inn i det.» Og han tok dem inn til seg, la hendene på dem og velsignet dem. (Mark. 10,13-16)

Da kalte Jesus til seg et lite barn, stilte det midt iblant dem og sa: "Sannelig, jeg sier dere: Uten at dere vender om og blir som barn, kommer dere ikke

inn i himmelriket." (Matt. 18,2-3)

Det er fint det der, at Jesus trekker fram barna. Sier at de voksne må bli som barn. Hvorfor sier han det så mange ganger? Hva er det barna har som er så spesielt? Er det at de er flinke til å leke? Er nysgjerrige? Tillitsfulle? Ærlige? Uten skjult agenda? Lite selvhøytidelige? Har evnen til å ta imot?

I en menighet samles vi på tvers av interesser, bakgrunn, alder. Det er noe av det aller fineste med kirka - å være sammen alle sammen. For eksempel på Egner-dag.

Og faktisk, sier Thorbjørn Egner noe veldig fint om hva som kan skje når store og små er sammen: Så kunne de store hjelpe de små, og de små hjelpe de store, for det er mye vi små kan, som de store ikke kan.» Det var Mortens ord, og det er jo ganske fornuftig sagt av en liten mus.

LEDER

Spir

MENIGHETSLAD FOR
ODDERNES OG JUSTVIK

Tro på tvers av generasjoner

Er det veldig stor forskjell på hvordan folk trodde før i tiden i forhold til nå i våre dager? Spir har snakket med folk som har meninger om dette.

Vi har fått noen svar som tyder på store forskjeller. Det er mye som er annerledes for Nadia på Gimlekollen enn det var for bestefaren Frants da han var ung på Lista for 70 år siden. Ikke minst var det en annen respekt for hvordan man skulle oppføre seg i kirka den gang.

Det var ingen hånddukker som var i sving på prekestolen den gang, slik barn opplever i Oddernes kirke når det er barnefokus på gudstjenesten.

Men vi har funnet likheter også. Selv om mye er endret fra dengang da, handler det fortsatt om personlig tro på Jesus for gamle og unge.

Jo Vegard Aardal
Redaktør

Bli med på menighetstur

9.- 11. juni 2017 - Eikely, Froland

Helga 9.-11. juni drar Oddernes menighet på tur til Eikely. Opplegg for barn, ungdom og voksne i alle aldre!

Mer informasjon og påmelding på

www.oddernes.no

Hvorfor bli med på menighetstur?

Familien Vesterfjell: Arve 33, Silje 34, Mats 5,5 og Maina 3 sier dette:

Vi ble med på menighetstur i fjor for å bli kjent med folk i menigheten.

Det var en super tur, der både store og små koste seg. Fint at det er et fellesskap på tvers av generasjoner.

Jeg skal være ærlig å innrømme at vi vurderte veldig om vi skulle bli med på menighetstur. Vi var usikre på om det var noe for oss, kanskje spesielt fordi vi

ikke kjente så mange. Men så hoppet vi i det og reiste på tur og vi koste oss hele familien. Så jeg sier bare: **BLI MED PÅ TUR.**

Man blir kjent med andre på en slik tur og vi følte oss som del av et fellesskap. Når vi kom tilbake på gudstjeneste etter turen, var det så hyggelig for da kjente vi plutselig flere. «Bli med på tur, både små og store kommer til å kose seg» Håper vi treffes på Eikely!

BANDAGISTEN

ÅPNINGSTIDER:
man - fre kl 09 - 16:30
lørd - 10 - 14:00

Her finner du alt i helseprodukter og møter sykepleiere med fagkunnskap

- STOMI ● INKONTINENS ● STØTTE/ORTOSER ● ERNÆRING
- KATETER ● DIABETES ● SÅRBEHANDLING ● BRYSTPROTESER

Østre Strandgate 12 - Tlf: 38 53 13 13 - Fax: 38 53 13 14 - gp.bandagisten@norengos.no

SLEKTERS GANG

*Nokså nøyaktig 72 år skiller de to i sofaen,
Nadia og Frants, barnebarn og bestefar.*

TEKST OG FOTO DAVID HOLME

De blar i et fotoalbum fra krigsårene på Lista. Frants vokste opp i den lille bygda Hassel, midtveis mellom Vanse og Lista fyr, midt på ei forblåst slette. Der sto barndomshjemmet, og der står det den dag i dag. – Husker du vi var og så på det i sommer, spør Nadia. – Joda, en kan ta seg råd til å glemme litt av hvert når man har passert åtti. Men akkurat det har jeg ikke glemt, kommenterer Frants med et lurt smil.

«Emmissærene hadde med seg gitar og lysbilder, på mange måter åpnet de verden for oss unger på Hassel.»

Frants Holme

– Jeg var ikke så ofte i kirken som barn. Kirken lå jo i Vanse, og det var fire kilometer unna. Vi hadde ikke bil, så hvis vi skulle i kirken så var det fordi vi måtte. Begrevelser og slikt. Jeg og mine søsken måtte sitte bakpå sykkelen til enten mor eller far. Så var det å trække oss fram, som oftest i motvind. Det høres kanskje rart ut, men fire kilometer den gang var langt borte – som en annen verden.

Nadia bryter inn: -Mitt første ordentlige minne fra kirken var da jeg gikk på Tros i tredje klasse. Jeg husker vi øvde på drama, så på film og snakket om tro og sann. Det var gøy, og annerledes enn skole.

- Sånne opplegg hadde vi aldri i kirka, kommenterer Frants. Men selv om vi ikke var så ofte i kirka, hadde vi bedehuset å gå til. Det lå fem hundre meter nedi veien, og jeg husker det stadig vekk kom omreisende emisserer innom.

– Emihvafor noe? utbryter Nadia, åpenbart ukjent med begrepet.

– Emisærer var omreisende evangelister som kom fra forskjellige misjonsorganisasjoner, fra Indremisjonen, Misjonssambandet, og sikkert noen til, men det husker jeg ikke. De hadde med seg gitar og lysbilder, og på mange måter åpnet de verden for oss unger på Hassel.

Vi fikk se barn fra andre kulturer. Det var både eksotisk og spennende. Ansiktsuttrykket til Nadias ansiktsuttrykk avslører at synet av mennesker med annen hudfarge har blitt litt mer vanlig med årene. Men i 1939 var det ikke så mange med annen hudfarge på Lista. Faktisk var det ingen. Bare på lerretet i bedehuset.

– Basar, utbryter Frants. – Det var basar på bedehuset. Vi kjøpte lodd, så kunne vi vinne fruktkurv og av og til en konfekt. Det var alltid stas. Nadia nikker gjenkjennende.

– Jeg pleide få penger av mamma til å kjøpe lodd på Høstmarkedet i Oddernes menighetshus. Men jeg tror aldri jeg vant noe, med unntak av en caps en gang. Men basar er gøy, uansett. Frants nikker.

– Det var fritt på bedehuset. Der fikk vi unger lov til å være litt mer oss selv. I kirken var det annerledes. Da måtte lua av, sveisen kjemmes og buksa sjekkes for søleflekker. Vi måtte sitte muse stille. Det var liksom ikke vårt rom, men de voksne sitt. Jeg ble egentlig ikke ordentlig glad i kirken før jeg ble konfirmant. Da forsto jeg mer hva kirken egentlig handlet om. Før det var det et hus jeg forbandt med regler og høytid. Nadia nikker.

– Jeg kan kjenne meg litt igjen i det. I kirken må man jo sitte litt mer stille enn andre steder. Men jeg husker da jeg var helt liten at jeg og noen andre barn fikk lov til å springe litt i midtgangen når prekenen ble for kjedelig. Noen ganger ba presten oss barn komme fram og sitte på gulvet helt framme. Det var stas. Men det aller gøyeste i kirka var alltid Reulf, sier hun og ler. Han sa liksom de feile tingene, og hadde så mange rare spørsmål. Frants ser forundret ut og lurer på hvem denne Reulf er.

– Kråka, sier Nadia. Den dukkefiguren til Håkon. Joda, Frants husker omsider den morsomme fuglen på talerstolen. – Nei, noen Reulf fantes hverken på bedehuset eller i Kirka på Lista. Men noe som fantes den gang som i dag er søndagsskolen. –Jeg husker de to gamle damene som kom til bedehuset søndag etter søndag for å lære oss bibelhistorier, forteller Frants ivrig. Så fikk vi en liten gullstjerne i heftet for hver gang vi kom. Det var stas med gullstjerner. Nadia på sin side kan ikke huske om hun fikk noen stjerner i sin bok.

– Det er så lenge siden jeg har gått på Søndagskolen.

– Men ikke like lenge siden som da jeg gikk der, kommenterer Frants humoristisk.

Selv om Nadia har et par år igjen til hun skal konfirmeres, vil Frants gjerne fortelle litt mer om sin konfirmasjonstid. – Jeg husker gamlepresten i Vanse kanskje ikke så mye på grunn av det han sa, men fordi han snakket til oss, til meg. Det gjorde inntrykk. Så kan jeg huske at han strevde med synet. Når han skulle lese fra bibelen måtte han holde den høyt opp og til høyre, mens han snudde hodet til venstre og myste med øynene, forteller Frants og ler hjertelig. –Det er rart hvilke ting man husker etter alle disse årene. Og så husker jeg gavene. Det å konfirmere seg betydde jo at man fikk ting man ellers aldri ville drømme om å få. Nadia ser drømmende ut i luften og utbryter spontant:

– Jeg gleder meg til å bli konfirmant.

Selv om mye har endret seg på 72 år, er noe fortsatt ved det vante.

BARNETRO TIL VOKSENTRO

Cecilie Holdø er daglig leder i Dåpsklubben Tripp Trapp, en del av IKO - Kirkelig pedagogisk senter. Siden 1945 har IKO vært pådriver for kristen oppdragelse og undervisning i kirke og samfunn.

TEKST OG FOTO SOLVEIG OMLAND

Hva tenker du om kristen formidling på 60-tallet?

– Umiddelbart så tenker jeg på et par sanger.

"Gud vil jeg skal være et solskinnsbarn, Og lyse for ham hver dag. I hjem og på skole, i all min lek Ham være til behag. Ref.: Et solskinnsbarn, et solskinnsbarn, Gud vil jeg skal være et solskinnsbarn. Et solskinnsbarn, et solskinnsbarn. Ja, det vil jeg være for ham."

"Jeg er så liten og så svak, Jeg bare lite kan. vær derfor hos meg natt og dag, Du sterke Frelsermann!"

– Det norske samfunnet var ensartet. Vi gikk på søndagsskolen, og vi fikk de samme bibelfortellingene på skolen. Felles regler for moral og oppførsel var viktig. Budene sto sterkt. Vi var barn og hadde alt å lære av de voksne som vi hadde stor respekt for. Gud passet på oss,

men han gjorde ikke bare det. Han så oss alltid – også når vi gjorde noe galt. Når vi ble spurt om hvordan vi forestilte oss Gud, så var det en gammel mann med hvitt skjegg. Den kristne tro ble kanskje mer brukt til å moralisere, gå opp grenser for hva som ikke passet seg enn til å gi hjelp til det livet som vi sto midt i.

Tror du det var lettere å gå fra barnetro til voksentro den gangen?

– Felles kunnskap og felles leveregler gjorde det nok lettere å være lærer og formidler, og det var jo greit å kjenne til den kristne tro for oss som vokste opp, men hvilken verdi hadde det egentlig for oss?

Var det noe her vi hadde behov for å ta med oss inn i det voksne livet?

«I dagens samfunn har vi et annet syn på barnet. Det betraktes ikke lenger som svakt og sårbart. ..»

Cecilie Holdø

For mange ble nok den kristne tro et stykke kunnskap som ikke angikk dem. Den hørte til en barnelærdom som man vokste fra

Hvordan tenker vi om formidling til barn og unge i dag? Hva er annerledes?

– I dagens samfunn har vi et annet syn på barnet. Det preger også kirkens trosopplæring. Barnet betraktes ikke lenger som svakt og sårbart. Barnet er sterkt og kompetent. Barn er selv i stand til å skape mening i det som skjer rundt seg – gjennom opplevelser, tanker og refleksjon. Barnet og den voksne er mer likeverdige. Ja, man tenker at det like gjerne kan være barnet som har noe å lære den voksne.

– Vi spør ikke lenger om hvordan barnet forestiller seg Gud, men mer hvordan barnet opplever at Gud er nær? Kanskje var det dette Jesus mente når han lot barnet være nøkkelpersonen og snakket om at ingen kunne bli større enn barnet i seg? Barnet tror, men det tror på sin egen måte. Hvordan gi barnet rom til å utvikle troen så den får betydning for det voksne livet også?

Barnet skal få møte den kristne tro på en slik måte at det får lyst til å være kristen. De skal få oppleve at den kristne troen er relevant for deres liv. Det betyr at foreldre, faddere, kirkens lærere må ha tid til å lytte til barnet og ikke bare omvendt. Ved å lytte til barn kan den voksne

legge til rette for at troen kan få utvikle seg gjennom å ledsage dem videre.

Hva er dine råd til foreldre, besteforeldre og faddere når de skal legge til rette for en bærekraftig kristentro?

Jeg tror vi har noe å hente urkirken og Luther. De første kristne hadde stor tro på kraften i evangeliet. Paulus skriver: Troen kommer av budskapet en hører, og budskapet kommer av Kristi ord” (Rom 10,17). Luther fører dette videre og sier: For ved ordet og sakramenten blir Den hellige ånd gitt, han som virker troen i dem som hører evangeliet.” Han ga hjemmet ansvar for den kristne opplæringen. Det er i denne tradisjonen vi står som foreldre og formidlere. Vi skal ta vare på Jesus-tradisjonen og gi den videre til barn og unge.

Men helt konkret hvordan gjør vi det?

– Det er viktig å la barna få møte Guds ord. Få være med til kirken og oppleve gudstjenesten med sanger, bønner og bibeltekster. At de får være med å tenne lys, gå til nattverd og praktisere sin tro på sin måte sammen med andre. Det er også viktig for barn å oppleve fellesskap med andre barn i kirkehuset.

– Kirkens plan for trosopplæring prøver å knytte et kristent kjerneinnhold til det livet barn og unge lever i dag. I planen Gud gir, vi deler har en delt inn i avsnitt en kaller for kristen tro og tradisjon, kristen tro i praksis og livstolkning og livsmestring. Den voksnes rolle blir mer å være en aktiv lytter enn å være den som gir de klare og ”riktige” svarene.

– Hjemme kan en velge seg ut noen faste ritualer som bordbønn og aftenbønn. En kan være bevisst på å velge bøker som formidler bibelfortellinger og viktige kristne verdier til barna. IKO-Forlaget har lang erfaring med å lage bøker og musikk tilpasset alder. Dåpsklubben TRIPP TRAPP er en medlemsklubb som foreldre, besteforeldre og faddere kan gi barna sine et medlemskap i. Gjennom får barna jevnlig pakker med bibelfortellinger, hverdagsfortellinger, bønner og sanger. Disse produktene gir et godt utgangspunkt for samtale mellom voksne og barn.

Hva tror du er den største utfordringen i formidlingen av den kristne tro til barn i dag?

Tja, det er kanskje at vi har for liten tid sammen – at både voksne og barn er opptatt på ulike arenaer. Det krever et mer bevisst valg av de voksne hvis de vil at barna skal få kunnskap om den kristne tro og muligheter til å praktisere troen hjemme og i kirken.

FRA BARNLIG TILLIT TIL VOKSEN OVERGIVELSE

Overgangen fra barnetro til ungdomstro kan oppleves utfordrende. Kan foreldre formidle kristen tro til sine barn på en måte som også legger grunnlaget for en sunn tro som voksen?

TEKST SOLVEIG OMLAND

Det er også noe med barnetroen som voksne kan lære av. Tore Laugerud, som jobber i Areopagos og holder foredrag om «Fra barnetro, til voksen tro og til moden tro», forklarer litt opp overgangen fra barnetro til voksentro, gir noen tips til foreldre om formidling til barn og sier noe om hva vi kan lære av barnlig tro.

Hva karakteriserer barnetro?

– Det er to trekk som jeg ofte trekker frem når jeg skal beskrive barnetro, sier Tore Laugerud.
– Det ene er at barn er tillitsfulle. Fra barn er helt små har de en umiddelbar tillit til at noen tar seg av dem og ser til alle grunnleggende behov. Denne umiddelbare tilliten og åpenheten gjenspeiles i deres gudsforhold. Det var denne barnlige tilliten Jesus snakket om med sine disipler, om at de skal bli som barn igjen.

– Det andre trekket som karakteriserer barns tro, fortsetter Tore, er det jeg kaller den institusjonelle komponenten. Det konkrete og det fysiske er viktig for barn, altså det som er sansbart. I sin tro og i møte med kirken er for eksempel

«En naturlig del av det å bli et selvstendig individ er at ungdommer utvikler et selvstendig og sterkt jeg.»

Tore Laugerud

dåpskjolen, det faktiske kirkebygget, aktiviteter og det å bruke kroppen viktig for barn. I tillegg blir de konkrete bibelhistoriene viktige.

Hva er det som skjer i ungdomstiden og i overgangen til det å bli voksen som kan skape utfordringer for en kristen i forhold til sin tro?

– En naturlig del av det å bli et selvstendig individ er at ungdommer utvikler et selvstendig og sterkt jeg. Troen berøres av dette. Ungdom opplever i større grad enn barn de utfordringene livet har å by på. I møte med skuffelser og at ikke alt er godt, utfordres tilliten og åpenheten vi ser hos barn. Ungdom begynner å vokse seg ut den barnlige tilliten og

begynner å stille spørsmål og lurer på om det de tror på holder mål i møte med de opplevelser og erfaringer de har, sier Tore.

– I tillegg ser vi at ungdommer stiller seg spørsmål om hva som er meningen med livet og hvilken retning de skal ta. Troen intellektualiseres og ungdom forsøker å forstå sin tro i møte med det virkelige livet, fortsetter Tore.

Har du noen tips til foreldre som ønsker å formidle kristen tro til sine barn som kan gi de en bærekraftig og trygg tro?

– Foreldre bør skape et større trosrom som gir rom for livets skuffelser og mangfoldet av opplevelser. Det er viktig å være tilgjengelig i begynnelsen av den gryende ungdomstiden der barn kan oppleve at svarene de fikk som barn er for enkle i møte med det virkelige livet, svarer Tore.

– Den barnlige tilliten bør ikke endres. Den skal aldri tas fra et menneske. Det er ikke en endring i troen det er snakk om, men en utvidelsesprosess. Troen må fordypes og utvikles og tåle det livet som leves og de erfaringene vi får

Du nevnte at Jesus sa til disiplene at de skulle tro som barn og at det er tillit han da snakker om. Hvordan kan voksne ha denne tilliten til Gud, samtidig som vi ikke passiviseres i hva som er vårt ansvar som voksne?

– Også for en voksen kristen er det ytterste målet tillit til Gud. Den ligger i det vi kaller hengivelse eller overgivelse. Dette kommer ikke naturlig for voksne, fordi det handler om å gi fra seg kontrollen, forklarer Tore.

– Spørsmålet blir om den tilliten barn har, som forsvinner når unge utvikler selvstendighet er et slags frafall? Nei, mener jeg, sier Tore.

– Vi skal som mennesker utvikle den driften til selvstendighet som Gud har lagt ned i oss. Dette er tanken i skaperverket, at vi utvikler et sterkt «jeg» som skal være til hjelp i møte med det virkelige livet. Det ene spiller ikke ut det andre. Vi skal bruke alt vi har av kapasitet og egen kraft. Samtidig skal vi stole på Gud i alt.

– Gud har villet denne veksten, avslutter Tore Laugerud.

– Det er dette som gjør oss til mennesker at vi får ansvar og frihet. Det er denne friheten som må til for at vi skal kunne svare «ja» eller «nei» på Guds kjærlighetserklæring til oss.

ET ANNERLEDES ÅR FOR SOKNEPRESTEN

Jon Andreas Lawland tok ett år fri fra jobben som sokneprest i Oddernes. Han mener at det har vært et smart valg.

TEKST: JO VEGARD AARDAL FOTO: PRIVAT

Hvorfor i all verden har du valgt å ta et helt år borte fra prestejobben?
– Jeg hadde vært 10 og et halvt år i Oddernes. Hvis jeg skulle være her videre, kjente jeg at det ville gjøre godt med et avbrekk. Jeg følte behov for å legge til side forventningene og det daglige ansvaret for en periode. For det andre ønsket jeg å få nye impulser. Jeg var ikke spesielt sliten, man kan vel si at fornyelse var hovedgrunnen til at jeg tok fri, forklarer Lawland.

Å VÆRE OG GJØRE – IKKE SNAKKE

– Og hva slags idéer hadde du til hva du skulle gjøre?

– Jeg hadde lyst til å være i en sammenheng dette året hvor jeg kunne ha fokus på det å være og å gjøre og ikke først og fremst det å snakke. Og da tenkte jeg på å være volontør. Hele familien vår hadde bestemt at vi skulle besøke familien Kit i Malaysia i påsken 2016. De er gode venner som gikk i Oddernes menighet og som bodde her i 3-4 år mens Sivin tok

doktorgraden sin på UIA. Og når vi først var der, var det naturlig å finne på noe å gjøre etterpå i Asia.

Det Norske Misjonsselskap (NMS) har et volontørprogram i Thailand, så da var det veldig nærliggende å søke om å jobbe der. De la til rette for et flott tre måneders opphold i Thailand og Laos.

Jon Andreas var to uker i Laos og besøkte vann- og skoleprosjekter som NMS har der i samarbeid med Den evangeliske kirken i Laos. Han jobbet 6 uker i Bangkok, i barnehagen "Home of praise" som Den lutherske kirke driver. I tillegg var han en liten måned i Nord-Thailand og jobbet som engelsklærer i den offentlige skolen og med menighetsarbeid.

SAY LESS – MEAN MORE

– Hvordan var det å være volontør og jobbe i barnehage og være lærer?

– Jeg fikk absolutt oppfylt ønsket om å bruke tida på å gjøre og være, istedenfor å snakke. Når jeg var i barnehagen kunne jeg ofte ikke snakke engelsk med noen. Hovedsaken var da å prøve å være noe for barna uten et felles språk. Det handlet om å holde på dem, herje med dem og leke. Jeg sang for dem, selv om de ikke skjønnte ordene.

– På en kafé jeg besøkte en kveld, så jeg en veggplakat der det sto "Say less - mean more". Det ble et slags motto for meg for tiden i barnehagen i Bangkok. Nå skal jeg for en periode få si mindre og prøve å bety mer.

– Den siste dagen jeg var i barnehagen, sa den norske misjonæren Margrethe til meg: "Har du lagt merke til hva som står foran på barnehagebygningen?". Det hadde jeg ikke gjort. Der sto det på latin en setning som oversatt betyr "Der barmhjertighet og kjærlighet er, der er Gud". Det var en vakker beskrivelse av hva barnehagen representerer, midt i slummen i Bangkok. Det er et sted der barna får omsorg og god og sunn mat. De blir vasket, og blir ikke slått, som er ganske uvanlig der. Og så blir de møtt og omsluttet av barmhjertighet og kjærlighet. Det er et tydelig Kristus-vitnesbyrd midt i slummen.

FIKK GJORT DET JEG SKULLE

– Du hadde du noen mål for året i permisjon, kan du avsløre hvilke?

– Jeg hadde absolutt noen mål for året. Jeg ville ha god tid til å være sammen med de nærmeste, jeg ville lese gjennom bibelen og noe fagbøker og å være i sammenhenger hvor jeg kunne være og bety noe for noen. Jeg hadde lyst til å oppsøke Portman Road, hjemmebanen til Ipswich, et fotballag jeg hadde holdt

med i 45 år, men aldri sett live. Der fikk jeg med meg en rekordrask scoring - Ipswich hadde avspark, men etter 15 sekunder scoret motstanderen Nottingham Forest mål! Det er ganske godt gjort. Ipswich tapte dessverre kampen. Jeg hadde for øvrig bestemt meg for å lære å spille et nytt musikkinstrument, men det ble det ikke noe av

– Og så ønsket jeg å ha fokus på mitt eget Gudsliv. I høst hadde jeg en tur til Italia med Maryann og et vennepar hvor vi gikk pilegrim og en tur til England hvor jeg oppsøkte et Augustinerkloster. Dette satte noen gode spor i eget Gudsliv. Derfor føler jeg at jeg fikk oppfylt veldig mye av det hadde sett meg fore, sier Jon Andreas.

MØTE MED NORSK MISJON

– Dette året har jeg fått nærkontakt med norsk misjon. I Nord-Thailand fikk jeg lov til å reise rundt sammen med et misjonærpar fra Madagaskar. Vi kjørte motorsykkel og besøkte de 8-10 menighetene de hadde ansvar for. En stor del av befolkningen her er «hilltribes». Dette er i et område hvor "spiritual doctors" og animisme råder. Jeg opplevde at folk følte det veldig frigjørende å møte kristen tro og kirken her vokser stadig. Inntrykkene herfra tar jeg med meg videre i livet.

Den tiden Jon Andreas var hjemme i Kristiansand, brukte han blant annet til å være medhjelper i Domkirkens velkomstsenter for flyktninger en gang i uka. Det har vært et møte med mennesker i en vanskelig situasjon i et fremmed land.

DET JEG TRENGTE

– Var det dette du trengte, er du nå klar for 10 nye år i Oddernes?

– Vi får se hvor lenge jeg blir. Ellers er det et godt spørsmål. Det var langt på vei dette jeg trengte. Jeg er veldig takknemlig for at ektefelle Maryann har støttet prosjektet mitt og Biskopen har lagt til rette for året. Det som også gjorde det lett å være borte, var at jeg visste at det kom en god prest, Birte, som skulle være i menigheten hele året. Og resten av staben med Tor Erling i spissen er velfungerende. – Det å parkere seg selv på sidelinjen, og legge til side de forventningene og kravene som hører naturlig med en jobb, var veldig godt. Jeg kjenner på overskudd og en glede over å være tilbake. Det er godt å være i denne menigheten, og jeg er glad for å møte igjen menighetsmedlemmer og gode kolleger. Året borte fra jobben ga både overskudd, fornyelse og erfaringer som har vært berikende for meg, avslutter sokneprest Jon Andreas Lauvland.

BARN

–Hovedsaken var å prøve å være noe for barna uten et felles språk. Ingen av de skjønnte engelsk, og jeg kunne ikke Thai.

THAILAND

–Jeg hadde aldri før kjørt motorsykkel. Men det var måten å komme seg fram på i Nord-Thailand

SLUTT PÅ STATSKIRKE

*500 års samliv tok slutt ved nyttår.
Den norske kirke er ikke lenger en statskirke.*

TEKST JON ANDREAS LAUVLAND/KIRKEN.NO FOTO JO VEGARD AARDAL

Det skjedde ganske stille og ubemerket, men 1. januar 2017 ble det altså et mye tydeligere skille mellom stat og kirke. På bakgrunn av endringene i grunnloven i 2012, skjedde det (som det formelt heter) en virksomhetsoverdragelsen som endrer vilkårene for Den norske kirke (Dnk). Vi er ikke lenger en «Statskirke», men kirkens virksomhet og lokale nærvær blir ikke endret.

Noen lengre linjer

I 2017 markerer vi at det er 500 år siden kirke-reformatoren Martin Luther formulerte sine 95 teser mot avlatshandelen. Det ble starten på dype

endringer i det europeiske kulturelle, religiøse og politiske landskapet. Både for den kirken Luther kritiserte og for Martin Luther selv var stat-kirke-relasjonen noe ganske selvfølgelig – en stat måtte jo holde seg med en religion!

Over flere generasjoner har både politiske ledere og kirkeledere vært klar over at noe måtte gjøres med den særnorske kirke-stat-relasjonen. Det er en nødvendig tilpasning til et endret landskap. Staten kunne ikke lenger holde seg med ett kirkesamfunn midt i en pluralistisk virkelighet, og Den norske kirke kunne ikke fortsette med en så tett binding til statsmakten.

Det siste hundreåret har staten overført stadig nye ansvarsområder til organer for Den norske kirke: Innføring av menighetsråd, deretter bispedømmerråd og til slutt ved innføring av Kirkemøtet i 1984 ble det lagt til rette for en økt selvstendighet for kirken. Og nå er dette formalisert gjennom virksomhetsoverdragelsen.

Den norske kirke etter januar 2017

Det er noen formelle og viktige endringer som de fleste av oss ikke vil merke så mye til:

- Fra 1. januar 2017 er ikke lenger biskoper, proster og prester statstjenestemenn.
- Kirkemøtet overtar mye av den myndigheten som tidligere lå i statsforvaltningen, og blir det øverste representative organet i Den norske kirke.
- I grunnloven i paragraf 16 heter det nå: Den norske kirke, en evangelisk-luthersk kirke, forblir Norges folkekirke og understøttes som sådan av staten. Det betyr også at Dnk i Norge ikke lenger er «Statens offentlige Religion», som det het fra 1814 til 2012.

Mye videreføres - «Mer himmel på jorda» er fortsatt Den norske kirkes visjon. Vår kirke er en del av Kristi bevegelse på denne jord. Gjennom ord og handling skal vi formidle Guds kjærlighet gjennom Jesus Kristus til alle mennesker, like til jordens ender.

Det er mange utfordringer fremover. En av disse utfordringene, er at vi i større grad må løfte sammen. Ressursene vil bli knappere, og vi som synes kirken er viktig, vi må sammen ta et større ansvar. Kanskje vil vi også oppleve, at flere av oss blir beviste på å tilhøre et kirkesamfunn – det ville være flott.

Kirkedirektør Jens Petter Johnsen skriver i forbindelse med årsskiftet:

Endringene i kirkeorganisasjonen eller samfunnsendringer truer ikke kirken. Våre trusler ligger i det likegyldige og statiske.

Så står vi sammen i kirken om å hjelpe hverandre til tro, holde håpet levende og inspirere hverandre til å vokse og modnes i kjærligheten. Det er et spennende prosjekt, for Jesus lever.

Med Ian i kirkerommet

Nesten hver dag gjennom de siste 36 årene har organist Ian Richards tilbrakt tid i Oddernes kirke. Her er Ians egen spalte hvor han kan dele litt av sin kunnskap om de kirkelige detaljene han hver dag beskuer. Les og bli vis!

Oddernes kirke er rikt utsmykket. Jeg har Jeg har mange ganger passert under duen som henger ned fra taket i koret i Oddernes kirke. Den henger der døpefonten normalt er plassert. Dette er ikke tilfeldig.

Jeg har mange ganger tenkt på beretningen om syndfloden, og hvordan Noa sendte ut en due for å se om det var blitt mindre vann på jordoverflaten (1Mos 8,8). Tre ganger sendte han den ut. Første gang fant den ikke noe sted den kunne hvile foten, og kom tilbake. Sju dager senere sendte han den ut igjen og den kom tilbake med et friskt oljeblad i nebbet. Tredje gangen kom den ikke tilbake. Beretningen om Noas ark blir ofte forstått som et

symbol på dåpen: «I den [arken] ble noen få mennesker, åtte i alt, frelst gjennom vann» (1 Peter 3,20).

Duen er også et symbol på Den hellige ånd. Vi hører om dette i forbindelse med Jesu dåp.

I boken «Kristne symboler» av J. Ursin (Gyldendal Norsk Forlag, 3 utgave 1975) skriver forfatteren:

Sin spesielle og viktigste symbolske tydning fikk duen da Jesus ble døpt, og Ånden kom ned i en dues skikkelse...Det vil også være kjent at lammet var det dyr som kanskje mest ble brukt i Israel til ofringer. Og det var nettopp dette bilde profeten brukte (Jes 53,7) da han forutsa Jesu lidelse. Men det er kanskje mindre kjent at av fugler var duen den eneste som ble brukt til offer. Det er derfor betegnende at ved Jesu innvielse til Messiasgjerningen viste Ånden seg i en dues skikkelse, og Johannes sier like etter: «Se

der Guds lam». Begge disse dyrebilder peker i særlig grad på Jesu soningsdød.

Jeg avslutter med å sitere en gammel salme (noen få vers av denne er tatt med i salmeboken på nr 226, under tittelen «Kom, regn fra det høye»:

Kom Due, at Kjærligheds Varme kan findes,
I inderste Aand,
Lad alt, hvad Dig kjender, nu mere forbindes
I Kjærligheds Baand,
Fra Dig ei at vrie os du eller ind,
Men redelig vandre,
Og aldrig forandre
/:Det himmelske Sind.:/
Josua Stegmann 1714, oversatt av H.A. Brorson

Hulda har hvitt hår og god tid. Hun er Mari sin bestemor og beste venn.

Flere ganger i uka sitter de sammen utenfor Huldas hus og drikker te med tre sukkerbiter i. Mari pleier å trykke tre ganger på ringeklokken og gi Hulda en klem, men i dag var det annerledes.

Hulda sto og kokte kaffe da hun hørte vill banking på ytterdøra. Hun fortet seg ut, og der sto Mari med bøydd hode. Det dryppet både snørr og tårer.

”Men nå ringer det jo inn på skolen”, sa Hulda og så på klokka.

Mari nikket og snufset.

Hulda visste ikke helt hva hun skulle gjøre, så hun fortet seg inn etter te, og hun la i to ekstra sukkerbiter.

Så satt de der og så ut vinduet og ventet på at Mari skulle klare å prate.

”Det er Marianne. Hun var bare så slem med meg i dag. Hun sa stygge ting til meg, dro meg i håret og sparket i sekken min.”

”Uff. Men hadde det skjedd noe først? Hadde du gjort noe hun ble sinna for?”

”Nei. Nora har jo nettopp flyttet inn i huset nede i gata, og hun ville ta følge med meg og Marianne. Jeg prøvde å være grei med Nora og fortalte henne om skolen og fotballen og alt. Da sa Marianne at vi ikke skulle gå sammen med Nora. Hun hvisket til meg at Nora var ny og at hvis jeg tok følge med Nora, så skulle vi ikke være venner mer.”

”Oi. Hva sa du da?”

”Jeg sa ikke noe. Jeg visste jo ikke hva jeg skulle si. Så jeg gikk bare stille ved siden av dem begge to. Da begynte Marianne å plage meg. Men jeg hadde jo ikke gjort noe galt! Det er feigt at Marianne skal plage bare fordi at jeg ikke vil gå fra den nye jenta.”

De ble sittende stille ved siden av hverandre og drikke te.

Mari tok ned noe fra vinduskarmen. Det var en blank, blå perle. Om en så veldig nøye på den, ville en se bitte små gullfrø i den.

Hulda smilte og fikk en god ide. ”Mari. Vet du hva slags perle du holder på nå?”

”Nei, men den var så fin”, sa Mari.

”Det er en bønneperle”, sa Hulda. Mari bare så opp på henne.

Hulda flyttet litt på gardinen, bak den sto fem små skåler med ulike perler.

”Noen ganger vet jeg ikke helt hva jeg skal be om. Kanskje er jeg bare glad, og har lyst til å takke. Noen ganger tenker jeg bare på et menneske jeg håper har det

godt. Og noen ganger opplever jeg noe vondt som jeg bare ikke vet hvordan kan ordne seg. Da finner jeg fram bønneperlene mine.”

Mari så ned i de ulike skålene. Her var det røde, hvite, blå, gull og blanke perler. I skålen i midten lå det mange røde perler, en blå og to i gull. Hun så bort på Hulda og lurte litt på hva dette var for noe rart.

”Perlene har ulik farge, og alle betyr forskjellige ting. De røde minner meg om noen jeg er glad i, de blå om det som er trist og leit, de hvite om noe jeg vil takke Gud for, gullperlene minner meg om at Gud er Gud og de blanke er for de gangene jeg vil be, men virkelig ikke vet hva jeg vil be for. Eller de gangene jeg tenker på noe som er hemmelig. Jeg tar opp en perle, ber Gud om at noe skal skje eller takker, og legger perlene i skåla i midten”, sa Hulda.

”Det er mange røde perler der. Du har bedt for mange mennesker du er glad i, da”, sa Mari.

”Ja, og du er en av dem. Deg ber jeg ofte for”, sa Hulda og løftet opp både en blå og tre røde perler.

”Nå ber jeg om at Gud skal hjelpe oss med det vanskelige og triste. Og så takker jeg Gud for deg, Marianne og Nora. Og jeg ber om at dere skal bli gode venninner”.

Mari suttet på en sukkerbit og så på perlene. Så tok hun opp en blank perle og la oppi skåla, raska med seg sekken og løp ut så fort at teen skvulpet i koppen.

Resten av dagen tittet Hulda stadig bort på perlene. Hun strikket en halv sokk, bakte rundstykker til stakkars fru Trulsen som hadde falt ned kirketrappa og hadde slått kneet sitt.

Klokka var rett før to da det igjen banket på døra. Det lød som et tordenvær.

Utenfor sto Mari, Marianne og en jente Hulda ikke hadde sett før.

”Hei!” sa Mari og smilte og blunket.

”Dette er Nora, hun er ny på skolen. Jeg har fortalt henne om deg. Og jeg har fortalt om bønneperlene.”

”Kom inn. Jeg har akkurat litt te vann på kok,” sa Hulda.

”Vi vil se på bønneperlene. Nora savner så mange fra den gamle byen sin, så hun trenger en haug av røde og blå perler!” lo Mari.

Hulda smilte og blunket til Mari.

”Du da?” sa Hulda til Marianne som sto litt bak de andre og var stille.

”Jeg vil ha en sånn hvit. For jeg har vært litt lei meg og sinna fordi jeg trodde jeg hadde mistet en venn jeg var så veldig

glad i. Men så forsto jeg plutselig på skolen i dag at jeg kanskje hadde fått en ny venn i tillegg til den gamle. Og da passer det vel med en gladhvitt?”

Hulda strøyk Marianne på kinnet og smilte til henne.

”Kom, nå feirer vi med litt kake”, sa Hulda og tuslet etter de tre venninnene inn i stua.

AKTIVITER FOR PÅSKEFERIEN

Å be er å snakke med Gud. Hvor som helst, når som helst, hvordan som helst. Og hvem som helst kan be.

Vennene til Jesus spurte hvordan de skulle be, og da lærte Jesus dem bønnen ”Vår Far” (tidligere ”Fader Vår”) som vi for eksempel ber i kirka hver søndag. Noen synger også en kveldsbønn eller synger en takk til Gud før de spiser.

I tillegg kan vi altså be akkurat sånn som vi vil, høyt eller inni oss.

I fortellingen kan du lese om bestemor Hulda som hadde bønneperler. Sånne pleier vi også å ha i trosopplæringen og på forskjellige gudstjenester. Ikke fordi at det er bedre enn å be inni seg, for eksempel, det skjer liksom ikke noe ekstra bare fordi at vi har noen bønneperler. Men det kan være fint med bønneperler og slikt – fordi at det minner oss på å be til Gud.

Her har vi samlet noen tips til ting vi kan lage selv som kan hjelpe oss til å minne oss på å be.

Bønneperler:

Gjør sånn som Hulda i fortellingen forklarer: ”Perlene har ulik farge, og alle betyr forskjellige ting. De røde minner meg om noen jeg er glad i, de blå om det som er trist og leit, de hvite om noe jeg vil takke Gud for, gullperlene minner meg om at Gud er Gud og de blanke er for de gangene jeg vil be, men virkelig ikke vet hva jeg vil be for. Eller de gangene jeg tenker på noe som er hemmelig. Jeg tar opp en perle, ber Gud om at noe skal skje eller takker, og legger perlene i skåla i midten”.

Bønneglass og takkeglass:

Skriv opp bønneemner på små lapper og legg i en boks. Den kan du gjerne pynte! Gjør det samme med takkeemner. Hver kveld kan en trekke to lapper av hver boks og be/takke vi for det på lappen.

ANDAKT BESTEMORS BØNNEPERLER

TEKST KAREN MARGRETE KILANE FOTO JO VEGARD AARDAL

Min kirkecaffekakeoppskrift

Saftig sjokoladecake

Denne supersaftige, mørke sjokoladekaken er en slager for kakespisere i alle aldre. (1/2 oppskrift til rund form, hel oppskrift til langpanne)

Oppskrift:

Du trenger:
 400 gr. smør
 9 ss kakao
 4 dl vann
 9 dl sukker
 4 egg dl hvetemel
 1 ts salt
 2 ts natron
 1 boks seterrømme
 litt vaniljesukker

Slik gjør du:

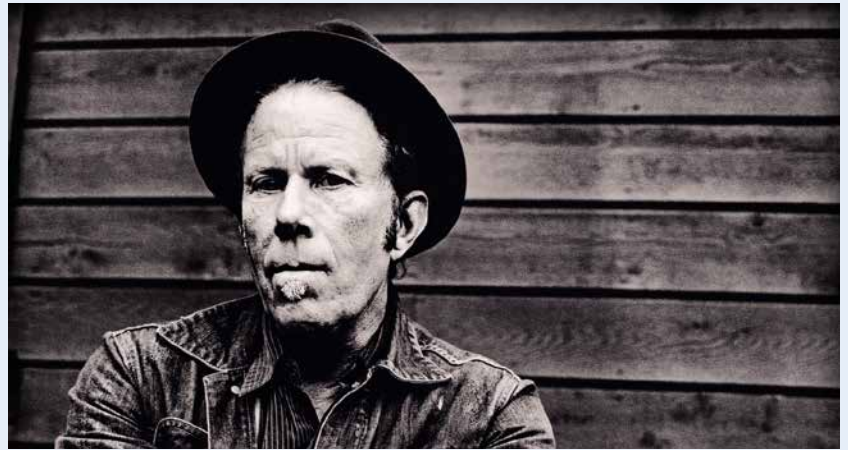
Ha smør, vann og kakao i en gryte som kokes forsiktig opp til smøret er smeltet. Rør slik at det ikke klumper seg. Kjøles ned. Pisk sukker og egg til eggedosis. Sikt og rør inn hvetemel og ha i salt, natron, vaniljesukker. Rør forsiktig inn rømme og det smeltede smøret/vann/kakao. Kaken stekes på 180 grader i ca. 45-50 min. På nederste rille.

Glasur:

1 boks melis
 150 gr. smeltet smør
 6 ss kakao
 9 ss melk
 Smelt smør. Sikt melis og kakao og rør det og melk i det smeltede smøret. Kaken kan pyntes med så mangt, kanskje non-stop?

Solveig Omland

TOM WAITS

I grått kaldt regn er det ofte at Tom Waits blir valgt som musikalsk ledsager. Hans rå, brystne og mange vil nok si ødelagte stemme, treffer noe i oss. Tom Waits sin livshistorie har vi dessverre ikke plass til å skildre her, men han har et hav av katastrofer og motganger å hente stoff til sangene sine.

Men samtidig er det mye himmel over tekstene i Tom Waits sitt galleria av personer og sjebner som han synger om, men tekstene har ett nådebegrep som fascinerer meg.

Den enorme og grensesprengene nåden som vi finner i 'Come on up to the house' eller i sangen 'Never let go' 'I'll lose everything' 'But I won't let go of your hand' En av de mest spilte sangene mine er en sang som Tom Waits synger duett med en uteligger som befant seg under et TV opptak på Waterloo station i London. I bakgrunnen høres en mannstemme som synger: 'Jesus blood never failed me yet' 'This one thing I know, cause he loves me so' Kameramannen som gikk gjennom opptakene ble rørt av denne navn-

Illustrasjon: Eivind Haugsbø

løse, ukjente stemmen som sang i bakgrunnen. Han sorterte ut bakrunnslydene, la musikk på og det ble et fantastisk resultat som har grepet mange mennesker. Tom Waits sin stemme akkomponerer teksten på en gripene og sterk måte. Søk opp Jesus blood never failed me med Gavin Bryers og Tom Waits og nådebegrepet får en dyp og gripende mening.

Harald Eikeland, Spirrevippen.

Trykk av bilder til kontor og hjem

www.landskapsfotografene.no
 Thomas Hegna - Frank Otto Pedersen

50 ÅR I ÅR!

Hatten av for en kvinneforening som fyller femti år omtrent på denne tiden! Les og la deg inspirere av vitale, sterke og virkekriftige kvinner som har brettet opp ermene for kirka og lokalsamfunnet.

TEKST OG FOTO PER BIRKELAND

JUBILERER: Barnehage, piano og basarer er bare noe av det damene i Kirkeringen kan mimre om. Foran fra venstre; Else Sandnes og Kari Medhus Kristiansen (har vært med fra starten). Stående fra venstre: Astrid Søgaard, Judith Osen, Lillian Reitan, Reidun Kostøl, Elisa Jensen og Aslaug Birkeland.

23. februar 1967 var det folksomt hjemme hos Tora Eidet i Dalsveien på Justvik. Fru Hansen, fru Andresen, fru Vallehei, fru Kari Kristiansen, fru Sandnes, fru Hanna Tveit og fru Faksvåg var samlet. Til og med sokneprest i Tveit, Gjesdal og hans frue, var til stede på oppstartsmøtet på menighetens kvinneforening «Justvik kirkering». Gruppen skulle jobbe for Den norske kirkes menighetsliv på Justvik, være til felles oppbyggelse for medlemmene og samle inn til framtidens kirkebygg så fort som mulig. Det siste var sokneprestens forslag.

Nøyaktig femti år senere var åtte kvinner samlet for å feire femti år med tro, fellesskap og engasjement. Dette er noe av det de kan se tilbake på:

Kvinnene startet friskt med møter våren 1967. Damene hadde selv med kopp og mat og penger til basar. Under første møtet kom det inn 34 kroner, og den heldige vinner av gevinsten skulle selv sørge for gevinst til neste gang.

Startet barnehage

Loppemarkedet i 1970 var et samarbeid mellom kvinneforeningen og speiderne. "Loppene" ble hentet rundt om i hele skolekretsen og enda lenger borte. Alt ble samlet på den gamle skolen og solgt på den nye. Det var en stor dugnadsfest.

Det var en aktiv gjeng med damer, og de neste årene arrangerte de loppemarket sammen med speideren. I tillegg sto de for konfirmantfester, familiefester og familieturer

for alle i menigheten.

Så tok de på seg en gedigen oppgave: Barnehagen. Det begynte med barneparkering i Tveits gamle hus tre mandager i desember 1971. Tiltaket fikk god oppslutning. Dermed ble det oppnevnt en barnehagekomité som skulle utarbeide planer for et barnehagebygg.

Torgeir Tveit hadde solgt en del av gården sin til kommunen. Den ble regulert, og her fikk både Menighetens barnehage og Arbeidskirken tom. Barnehagen stod ferdig i 1978.

Justvik kirkering

De eldre på Justvik savnet et møtested som var tilrettelagt for dem. "Eldretreff" ble derfor startet av Kvinneforeningen og hadde sitt første møte 27. november 1973. Den fikk god oppslutning. En egen komité hadde ansvar for denne delen av menighetsarbeidet. Mange lokaler ble benyttet. Men da Eldretreff flyttet til kirkebygget, fikk Eldretreff nytt navn, Nabotreff, og nytt program som kunne samle flere på det nye møtestedet. Nabotreff sluttet av i 2015. I 1986 forandret Menighetens kvinneforening navn til Justvik Kirkering og ønsket med det at alle kunne føle seg inkludert.

Et lite dykk i foreningens regnskap, er både inspirerende og hyggelig. Imponerende er det at Kirkeringen siden 1986 har bidratt med 359.712 kroner til Justvik kirke. Vi nevner også andre spennende tall som sier noe om innsatsen som kvinnene har lagt ned:

- Kvinnene hadde lenge ansvar for en årlig basar i kirka. De hadde også tom-bola på 17.mai på skolen.

- I 1978 fikk Menighetens barnehage kr.12.000,- til ekstra utstyr (kopimaskin, symaskin, gitar m.m.)

- Til Justvik Arbeidskirke tegnet kvinneforeningen andelsbrev for 80.000,- kr.

- I 1979 ble det for 9898 kroner kjøpt inn dåpsmugge, dåpsfat, nattverdalk, 40 særkalker og disk til nattverdrød. Dette ble brukt på gudstjenestene som ble arrangert i gymnastikksalen på Justvik skole og senere i Bydelshuset. Der var det gudstjenester to ganger i måneden. Nå er det samme utstyret i bruk i kirken.

- I 1983 betalte kvinneforeningen for piano til gudstjenestene i gymnastikksalen på skolen, kr.25.000,-.

Dette pianoet står nå i kjellerlokalet i Justvik kirke. Justvik kirke stod ferdig og ble innviet 22.desember 1996.

Takk!

Det er på sin plass å si en hjertelig takk til tidligere og nåværende medlemmer i Kvinneforeningen / Kirkeringen for år med trofast arbeid. Likedan en takk til de som har gitt gevinster, de som har bakt og gitt kaker til gevinster og kafé, og de som har solgt lodd og organisert basarene. Og ikke å forglemme de som gjennom årene har kjøpt lodd. Dere har alle vært med på å skaffe inventar og utstyr til Justvik kirke.

Foto: Frank Otto Pedersen

KOR STORT, MIN GUD

Har du en salme som er spesiell for deg?

- Salme nr. 323 i Norsk salmebok. Salmen er skrevet av Jesper Krogedal som var emissær, treskjærer, sanger og salmedikter fra Ganddal i Sandnes.

Denne salmen kaller på minner om tryggheten fra mine barndoms- og oppvekstår. At den er skrevet på nynorsk forsterker dette inntrykket ytterligere siden jeg kommer fra en nynorsk kommune.

Teksten formidler den gode tryggheten Gud som far fremdeles representerer i mitt liv og nåden formidles på en god måte, synes jeg. «Alt er ferdig, eg skal inkje gjera». Salmen ufarliggjør menneskelig svakhet og tvil og lar oss få hvile i vissheten om Guds storhet og at vi ved Guds nåde engang skal få komme til himmelen.

Salmen er brukt i flere begravelser jeg har sterke minner fra, og både tekst og melodi fremkaller derfor både gode og såre følelser og minner.

Kor stort min Gud

Tekst: Jesper Krogedal

*Kor stort, min Gud,
at eg ditt barn får vera,
Og leva i din frie nådepakt!
:/: Det alt er ferdig,
eg skal inkje gjera,
Men bare kvila i det du har sagt. :/:*

IRENE VESTØL STØDLE

Arbeid: Seniorrådgiver i Helse- og Sosialavdelingen Fylkesmannen i Aust- og Vest-Agder. Bor på Justvik.

*Eg bed deg: Lei du meg
igjennom verda,
Eg er så veik og er i framandt land!
:/: Det mange var som gjekk seg
vill på ferda
Og slepte taket i di frelsarhand. :/:*

*Men visst eg veit:
Du maktar fast meg halda,
Det har du lova i ditt eige ord.
:/: Du visste alt om meg
før du meg kalla,
Og gav meg plass
ved nådens rike bord. :/:*

*Lat meg få sjå på deg
når synda dårar,
Lat meg som barn ditt faderauga sjå!
:/: Då veit eg visst at
gjennom tvil og fårar
Eg ved din nåde skal til himlen nå. :/:*

Konfirmasjons- gudstjenester i Justvik og Oddernes i 2017

Justvik kirke Lørdag 29 april

Karen Aurora Dan Xian Broch
Amalie Eriksen
Åse Marie Erklev
Inger Marie Bjorvand Evensen
Bjørn Christian Håvardstad
Amina Johansson

Benjamin Larsen
Torstein Løvbrøtte
Henrik Liam Mawdsley
Marcus Dale Rondestvedt
Simen Sørensen
Emma Ugland Topstad

Oddernes kirke Lørdag 6. og søndag 7 mai

Kaja Simonstad Aasbø
Sigrid Abusland
Mariane Jeanine Andersen
Elisabeth Becker-Eriksen
Erlend Odd Berge
Pernille Dyrdal
Mari Egeland
Preben Talas Engh
Emilie Berget Flystveit
Kristine Folkvord
Mina Pauline Gregersen
Tea Sofie Gulbrandsen
Trym Einar Gyberg
Tine Sofie Hagen
Martin Haugen
Nikolai Antony Hegland
Sindre Brekne Hoel
Torstein Sundby Håland
Maren Branthus Hægeland
Markus Holberg Isaksen
Rikke Hagehei Jacobsen
Dorthe Hagehei Jacobsen
Daniel Jore
Sofia Kvevik
Sondre Karlsen
William Aleksander Strømmland
Klungland

Anna Lindland Ljøstad
Morten Buestad Lohmann
Sara Sofie Hestås Lund
Jens Mersland
Sander Nilsen
Oliver Ingebretsen Nilsen
Silje Nilsen
Sofie Hangeland Paulsen
William Baasland Punsvik
Fredrik Baasland Punsvik
Julie Rødland
Sofia Harrieth Sagen-Seland
Maren Schulz
Olga Marie Simonsen
Rose Line Simonsen
Thea Skeivoll
Line Stenberg Skuland
Erle Steinkopf
Marta Stødle
Thomas Helge Sundt
Olivia Daatland Tambs
Rasmus Renneflott Thorkildsen
Mathilde Birgitte Topstad
Tor Ove Vetrhus
Iselin Bruskeland Westergren

- HAGEARBEID
- KJÆLEDYR
- DATAOPPLÆRING
- BILVASK

HVERDAGSHJELP
TLF: 406 15 900
e-post:
post@hverdagshjelp.net

 RASMUSSENGRUPPEN

SKIPSFART • EIENDOM • INVESTERINGSVIRKSOMHET
Hovedkontor: Kirkegt. 1, 4610 Kristiansand S.

Rolf's Elektro

TORDENSKJOLDGATE V/ELVA
4614 KRISTIANSAND

 KRUSE SMITH

Bygg * Byggfornyelse * Anlegg * Bolig- og Eiendomsutvikling

AGDERBYGG
TOMTE- OG BOLIGPROSJEKTER

Gyldenløves gate 99, 4614 Kr.sand
Telefon 38 10 60 70 – agderbygg.no

 PER HAGEN A/S
BILREKVISITA

www.perhagen.no
Mjølvarveien 5, 4628 Kristiansand
Tlf. 38 18 59 00

dampbageriet
"Bageren i byen"

BAHUS
ADVOKATFIRMAET BAHUS AS

Tel: 38 02 11 11
www.advokat-bahus.no

Støtt våre annonsører

Bilhallen

Kongsgård allé 64B
Postboks 1080
4687 Kristiansand S

Gumpens Auto Vest as

Tlf. 24 03 48 00

KEAS

Rigetjønneveien 3
4626 Kristiansand
Telf: 38 00 28 40
Fax: 38 00 28 49
Mail: harald@keas.net

Holte Eiendom AS

Boks 1622, 4688 Kristiansand

Chiconett

Henrik Wergelands gt. 24 - Kristiansand Tlf: 38 12 20 80

Stort utvalg i
jeans, topper kjoler
og ytterjakker!

Tannlegene i Gyldenløvesgate

Tannlege Susanne Løv Dahl MNFT
Gyldenløvesgate 5, 3.etg. - Nye pasienter mottas.
Ring for timebestilling: 38120960.

FLUSS- økonomi as

Kirkegata 25,
Postboks 2583,
4678 Kristiansand
Telefon 38 00 09 56
www.pluss-ok.no

Marviksveien 9, 4631 Kristiansand
Tlf. 46 93 80 00

Andas

Døgntelefon: 38 17 74 50
www.andas.no

MALERMESTER KNUTSON

Skibåsen 26C, 4636 Kristiansand
Tlf 38 14 90 80
www.knutson.no

Vakttelefon 380 22 444

TRYGGHET, NÆRHET
OG OMSORG
- FOR ALLE BEHOV

ALPHA & OMEGA
BEGRAVELSESBYRÅ AS

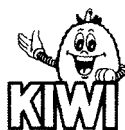
post@alpha-omega.no

www.alpha-omega.no

Trangt rundt bordet?

Vi leier ut sammenleggbare
spisebord!

Henv. Oddernes menighetskontor

Torsgt. 32
4632 Kristiansand
Tlf. 38 09 78 95

TELEFON
38 10 70 00

Industrigt. 10a, Boks 1004
Lundsiden, 4687 Kristiansand

NORDBOHUS

Arnesen Bygg as

Postboks 5543 Volebyen, 4677 Kristiansand
Besøksadresse: Steindalen 14
Telefon: 38 01 90 90 - Telefax: 38 01 90 91

MENY ALBERT
Olav Trygvassonsvei 2
Åpent 9-21 (18)

Andaktstelefonen

380 91700

Åpent hele døgnet!
Ny andakt tirsdag og fredag

FØRSTEVALGET

Når noe skal markeres og noen skal minnes

Dåp • Konfirmasjon • Bryllup • Minnestund

HOTEL NORGE

• KRISTIANSAND •

KONTAKT: tlf. 38 17 41 14 • e-post: ht@hotel-norge.no

DEN NORSKE

Oddernes menighet

ODDERNES MENIGHET

Jegersbergveien 6,
4630 Kristiansand

Gavekonto: 3000.0770090

Sogneprest:

Jon Andreas Lauvland tlf 38 19 68 63

e-post: Jon.A.Lauvland@kristiansand.kommune.no

kristiansand.kommune.no

Kapellan og diakon:

Ivar Nicolaisen

tlf 38 19 68 64

e-post: Ivar.Nicolaisen@kristiansand.kommune.no

kristiansand.kommune.no

Daglig leder: Thor Erling Holte

tlf 38 19 68 60

e-post: Thor.Erling.Holte@kristiansand.kommune.no

kristiansand.kommune.no

Kateket: Håkon Kringlebotn

tlf 38 19 68 62

e-post: Hakon.Kringlebotn@kristiansand.kommune.no

kristiansand.kommune.no

Trosopplærer: Karen Margrete Kilane

tlf 38 19 68 67

e-post: Karen.Kilane@kristiansand.kommune.no

kristiansand.kommune.no

Organist: Ian Richards tlf 38 19 68 66

e-post: Ian.Richards@kristiansand.kommune.no

kristiansand.kommune.no

Kirketjener: Harald D. Stølevik

epost: Harald.Stolevik@kristiansand.kommune.no

kristiansand.kommune.no

Ungdomsarbeider: Thomas K. Pedersen

tlf 404 71 102 e-post: Thomas.Pedersen@kristiansand.kommune.no

kristiansand.kommune.no

Kontormedarbeider:

Liv Krohn Haraldsen tlf 38 19 68 69

e-post: Liv.Krohn.Haraldsen@kristiansand.kommune.no

kristiansand.kommune.no

Menighetsrådet:

Inger N. Holen, leder tlf 979 70 401

e-post: Inger.Holen@vaf.no

Menighetskontor:

Telefon: 38 19 68 69

Kontortid: Tirs. - Fre: kl. 10.00 - 14.00

Bestilling av dåp og vigsel i Oddernes og

Justvik gjøres ved henvendelse til

Kirkens Servicetorg, telefon 38 19 68 00

www.oddernes.no

JUSTVIK KIRKE

Grostølveien 4E,
4634 Kristiansand
Telefon: 38 19 69 30

Menighetsarbeider: Janne Skovly
Epost: Janne.Skovly@
kristiansand.kommune.no

Spesialprest: Frode Fjeldbraaten
tlf 951 62 220
e-post: Frode.Fjeldbraaten@
kristiansand.kommune.no

Trosopplærer: Christel Smith-Gahrnsen
e-post: Christel.Smith-Gahrnsen@
kristiansand.kommune.no

Organist: Linda Rekedal Våge
Epost: Linda.R.Vaage@
kristiansand.kommune.no

Ungdomsarbeider: Morten Fossheim
Epost: Morten.Fossheim@
kristiansand.kommune.no

Line Hauge E-post: line.hauge@
kristiansand.kommune.no

Kirketjener: Harald D. Stølevik
epost: Harald.Stolevik@
kristiansand.kommune.no

Kontortid i Justvik kirke:
Onsdag kl. 10.00 - 14.00

Spir
MENIGHETSBLAD FOR
ODDERNES OG JUSTVIK

Oddernes menighets medieutvalg:

Jon Andreas Lauvland (ansv.red.),
Jo Vegard Aardal (redaktør), Karen M. Kilane,
Harald Eikeland, Solveig Omland, David
Anders Holme og Irene Vestøl Stødle.

Grafisk formgivning: Jo Vegard Aardal og
Karen Kilane

Trykk: Synkron media

**Gudstjenester i
Oddernes kirke****2. april, 4. s. i fastetiden**

Joh 11, 45-53
Kl 11.00 Barnas gudstj. i men.huset.
Jon A. Lauvland og Karen Kilane.

Kl 20.00 Thomasmesse. Nattverd.

9. april, Palmesøndag

Joh 12, 12-24
Dåp. Svein Fink.

13. april, Skjærtorsdag

Matt 26, 17-30
Kl 18.00: Kveldsgudstj. Nattverd.
Jon A. Lauvland.

14. april, Langfredag

Luk 22, 39-23, 46.
Jon A. Lauvland.

16. april, Påskedag

Luk 24, 1-9
Høytidsgudstjeneste med barnepreg.
Nattverd. Jon A. Lauvland.

17. april, 2. påskedag

Luk 24, 13-35
Vi samles til gudstjeneste i Domkirken.

23. april, 2. s. i påsketiden

Joh 21, 1-14
Kl 11.00 Nattverd. Jon A. Lauvland.
Søndagsskole.

Kl 13.00 Dåpsgudstjeneste.

Jon A. Lauvland.

30. april, 3. s. i påsketiden

Joh 10, 11-18
Nattverd. Søndagsskole.

lørdag 6. mai.

Kl 10.00 Konfirmasjon. Lauvland og
Kringlebotn.

Kl 12.00 Konfirmasjon. Lauvland og
Kringlebotn.

Kl 14.00 Konfirmasjon. Lauvland og
Kringlebotn.

7. mai, 4. s. i påsketiden

Joh 16, 16-22

Kl 10.00 Konfirmasjon. Lauvland og
Kringlebotn.

Kl 12.00 Konfirmasjon. Lauvland og
Kringlebotn.

Kl 20.00 Thomasmesse. Nattverd.

14. mai, 5. s. i påsketiden

Joh 15, 1-8
Gudstjeneste med dåp og nattverd i
kirken v/Lauvland. Barnas gudstje-
neste i menighetshuset v/Kilane og
Øvensen.

NB: alle møter i kirken kl. 11.00

21. mai, 6. s. i påsketiden

Luk 18, 1-8
3G gudstjeneste. Nattverd.
Jon A. Lauvland og Håkon Kringle-
botn. JO-koret. Søndagsskole.

**25. mai, Kristi himmel-
fartsdag**

Mark 16, 19-20
Dåp. Jon A. Lauvland.

28. mai, søndag før pinse

Joh 15, 26-27
Nattverd. Ivar Nicolaisen.
Søndagsskole.

4. juni, Pinsedag

Joh 20, 19-23
Kl. 11.00 Høytidsgudstjeneste.
Nattverd. Jon A. Lauvland.

Kl. 20.00 Thomasmesse. Nattverd.

5. juni, 2. Pinsedag

Joh 16, 5-11
Vi samles til gudstjeneste i
Domkirken.

11. juni, treenighetssøndag

Matt 28, 16-20
Kl 11.00 Friluftsgudstjeneste på Vest-
Agder museet sammen med Lund
menighet.

Kl 14.00 Dåpsgudstjeneste. Ivar
Nicolaisen.

**18. juni, 2. s. i treenighets-
tiden**

Matt 3, 11-12
3G gudstjeneste. Nattverd.
Jon A. Lauvland og Håkon Kringle-
botn.

**25. juni, 3. s. i treenighets-
tiden**

Luk 14, 15-24
Dåp og nattverd.
Jon. A Lauvland.

**Gudstjenester i
Justvik kirke****13. april, Skjærtorsdag**

Matt 26, 17-30
Kl 18.00: Kveldsgudstj. Nattverd.
Frode Fjeldbraaten.

16. april, Påskedag, kl 11.00

Luk 24, 1-9
Høytidsgudstjeneste sammen med
Justnes misjonskirke og Østsida
frikirke.
Frode Fjeldbraaten.

lørdag 29. april.

Kl 13.00 Konfirmasjon.
Nicolaisen og Kringlebotn.

**14. mai, 5. s. i påsketiden, kl
11.00**

Joh 15, 1-8
Dåp og nattverd. Fjeldbraaten.

**25. mai, Kristi himmel-
fartsdag**

Gudstjeneste på Erkleiv kl 11.00
Mark 16, 19-20. Nicolaisen.

4. juni, Pinsedag, kl 11.00

Joh 20, 19-23
Høytidsgudstjeneste.
Dåp og nattverd. Fjeldbraaten.

11. juni, treenighetssøndag,

Matt 28, 16-20
Kl 11.00 Friluftsgudstjeneste på Vest-
Agder museet sammen med Lund
menighet.

**18. juni, 2. s. i treenighets-
tiden kl 11.00**

Matt 3, 11-12
Dåp og nattverd. Helge Smemo

**Faste aktiviteter i
Oddernes:**

Soul Children (fra 5. trinn) og

Soul Teens (fra 8. trinn)
mandag kl 18.00-19.30 (ikke i
skoleferier)

Minikoret
torsdag kl 17.30
(ikke i skoleferier)

Ungdomsgruppe fredag kl
19.00 på Gimletun

Søndagsskole søndag kl 11.00

Formiddagstreff 1. tor. i mnd
kl 11.00 (for menighetens
seniorer)

Voksengruppe 2. fred. i mnd.
Kl 19.30

Strikkekafe 2. ons. i mnd kl
19.30

Stille kveld i kirken
2. man. i mnd kl. 19-21

**Oddernes kvinneforening
for NMS**
Siste mandag i mnd kl 12.00.

**Faste aktiviteter i
Justvik:**

Korijus (fra 5 år) torsdag kl
17.30-18.30
(ikke skoleferier)

Kirkering 1 Annen hver torsdag
19.30-21.30

Sigarkameratene (for menn
i alle aldre) en torsdag i mnd kl
20.00.

JO-koret Annen hver onsdag
kl. 19.30-21.30

DEN NORSKE KIRKE
Oddernes menighet

PÅSKE- FEIRING

*Påske er ikke bare høyfjell,
blå Swix og appelsin.*

Her er oversikten over det som skjer i påska
i Justvik og Oddernes. Velkommen!

ODDERNES

9. april, Palmesøndag

Joh 12, 12-24

Dåp. Svein Fink.

13. april, Skjærtorsdag

Matt 26, 17-30

Kl 18.00: Kveldsgudstj. Nattverd.

Jon A. Lauvland.

14. april, Langfredag

Luk 22, 39-23, 46.

Jon A. Lauvland.

16. april, Påskedag

Luk 24, 1-9

Høytidsgudstjeneste med barnepreg.

Nattverd. Jon A. Lauvland.

JUSTVIK

13. april, Skjærtorsdag

Matt 26, 17-30

Kl 18.00: Kveldsgudstj. Nattverd.

Frode Fjeldbraaten.

Påskemåltid skjærtorsdag

Kom og spis påskelam med oss på **Skjærtorsdag i Justvik kirke kl. 18.00.**

Vi samles til et fellesskap der påskens kjernebudskap er tema. Denne kvelden passer både for voksne og barn. Vi spiser påskemåltid med lam og påskefortellinger blir fortalt med utgangspunkt i måltidet. Det blir nattverd, sang og musikk. Kanskje blir det også dans? Siden vi lager varm mat vil vi gjerne vite hvor mange som kommer. Det koster 50 kroner pr pers og maks 200,- pr familie.

Påmelding til frode.fjeldbraaten@kristiansand.kommune.no innen palmesøndag 9. april.

16. april, Påskedag, kl 11.00

Luk 24, 1-9

Høytidsgudstjeneste sammen med

Justnes misjonskirke og Østsida frikirke.

Frode Fjeldbraaten.

